

001	66	76	96	96	63	26	92	63	55	48	61	13	10	7	3	0
100	98	96	94	92	90	85	80	70	60	55	50	45	40	30	20	15

LUONTO JA YMPÄRISTÖ

Kun rauhoitus aloitettiin, laskimme soitimelta 12 kukkoa. Nyt määrä on tuplaantunut. VARAPUHEENJOHTAJA MARKKU KEJONEN, KONTIORANNAN ERÄ

Vapaaehtoinen rauhoitus elvytti teerikannan

Metsästäjäliiton Pohjois-Karjalan toiminnanjohtaja Markku Kejonen muistuttaa, että vastuullinen metsästäjä on myös luontotyöläinen.

RAUTAVAARA, NURMES
Markku Kejonen levittää kartan auton konepellille. Vihreällä rajattu alue pitää sisällään ison ja merkittävän teeren soitimen, joka on vapaaehtoisesti rauhoitettu.
Tulokset näkyvät nopeasti. Kanta on kasvanut ja vahvistunut.
Kartta näyttää, että metsästettävää aluetta riittää Sotinpuron ampumakentän alueen ympäristössä tuhansia hehtaareja, vaikka 50 on päätetty pitää rauhoitettuna.
Rauhoitettu alue rajautuu ampumaradan reunustoihin. Metsästäjät nimittivät sen Ässämutkaksi.
Metsästäjäliiton Pohjois-Karjalan toiminnanjohtaja ja Kontiorannan erän varapuheenjohtaja Kejonen korostaa metsästäjien vastuuta. Hän sanoo, että syyssoitimen täsmärahoitus takaa metsästysmahdollisuudet myös tulevaisuudessa.

Kukkoja nyt tuplasti
Kontiorannan erä aloitti merkittävän teeren syyssoitimen vapaaehtoisin rauhoituksen yli viisi vuotta sitten. Vuosi kerrallaan rauhoitusta on jatkettu. Teerikanta on taas vahva.
"Kun rauhoitus aloitettiin, laskimme soitimelta 12 kukkoa. Nyt määrä on tuplaantunut", Kejonen toteaa tyytyväisenä ja kertoo törmänneensä useisiin hyvin säilyneisiin poikueisiin

Markku Kejonen näyttää kartasta seuransa laajaa metsästysaluetta. Siitä 50 hehtaaria on teerille vapaaehtoisesti rauhoitettua aluetta. Se on pieni, mutta sen merkitys on iso, Kejonen toteaa.

tarkistuskävelyllä kesän aikana. Jatkoa on luvassa.
Metsästämättä ei kontioran- talaisten tarvitse olla. Kejonen korostaa, että vain yksi teeren iso soidin on rauhoitettu. Muu- alla teeriä saa metsästää, ja rauhoitusalueellakin muun riistan

metsästys on sallittua.
"Jäniksien ja pienpetojen metsästys on sallittua rauhoitusalueellakin."
Teeren metsästys syyssoi- melta loppui yhteisellä päätök- sellä noin 50 hehtaarin alueelta. Tuhannet hehtaarit sen ulko-

puolella ovat metsästettävissä kuten ennenkin.
Alamäki katkaistiin
Asiaan tartuttiin, kun teerikanta oli romahtanut.
"Teerikannan alamäkeä oli jatkunut 30 vuotta, eikä kään-

nöstä ollut näköpiirissä. Tuho uhkasi tällä rintamalla. Syytä ei tiedetty. Sitä ei tiennyt erakkona tunnettu Repojärven ukkokaan. Hän sanoi vain, että linnut ovat lähteneet länteen."
"Jotkut olivat aikaisemmin metsästäneet vain latvalintuja. Parhaat kukot oli tipautettu pe- listä. Kanta huononi ja hupeni. Piti tarttua toimeen. Päätettiin pitää huoli siitä, että mahtikukot saavat jatkaa ja lisääntyä. Kan- nan oli pysyttävä hyvänä. Tarvit- tiin neuvonpitoa ja tietoa. Asiaa ajateltiin kokonaisuutena", Kejonen kertoo kuvioita, joita käytiin läpi yli viisi vuotta sitten.

Ensin metsästysseura päätti rauhoittaa syyssoitimen kieltä- mällä ampumisen aamukuude- ta puoleenpäivään.
"Aika nopeasti päätimme rau- hoittaa teeren metsästyksen 50 hehtaarin alueelta kokonaan. Ei tarvinnut enää vilkuilla kelloja", Kejonen hymähtää.
Liian helppo saalis
Päätöksenteko 70 hengen met- sästysseurassa oli helppoa, kun asia perusteltiin hyvin. Kaikki halusivat teerikannan elpyvän.
"Seurasimme rauhaan jätetyn soitimen rakennetta. Mahtiku- kon rutistus on rankka. Aamu-

Soidin on teerikukolle raskasta aikaa. Metsästäjälle lintu olisi tällöin helppo saalis.

JÄRKI-HANKE

Järkeviä tekoja metsissä ja pelloilla

Järki on Baltic Sea Action Groupin sekä Luonnon- ja riistanhoitosäätiön yhteinen hanke.

Tavoitteena on edistää maa- ja metsätalouden järkeviä ratkaisuja vesiensuojelun ja ympäristön hyväksi.

Rahoittajina ovat muun muassa Sophie von Julinin säätiö, Louise ja Göran Ehrnroothin säätiö sekä Suomen Kulttuuri- rahasto.

Järki-iskut ovat luettavissa hankkeen verkkosivuilla www.jarki.fi. Tähän avattu tietoisu on yhdestoista. Se pureutuu kestävään riistanhoitoon. Aiemmissa iksuissa on käsitelty esimerkiksi ravinteiden kierrätystä, ilmastomuutosta, kosteikkoja ja vesitaloutta.

varhain se pyörii reviirillään muutaman metrin säteellä. Vas- tustajia tulee tasaiseen tahtiin. Aina, kun yksi on voitettu, uusi tulee tilalle."
"Mahtikukko on ihan poikki jo puoliltapäivin. Se on silloin ihan liian helppo saalis metsäs- täjälle, joka osuessaan poistaa kantaa vahvistavan mahtiku- kon. Ei siis ihme, että kanta kutistuu."
Pitää tietää ja tuntea
Kontiorannan erä päättää vuosi- tain teeren syyssoitimen va- paaehtoisesta rauhoittamisesta. Hyvistä tuloksista ja kannan

kasvusta innostuneina rauhoi- tusta jatkettiin taas. Menossa on jo kuudes vuosi. Päätös tehtiin elokuussa.
Markku Kejonen sanoo, että vastuullinen metsästäjä tekee paljon enemmän kuin ilmaan- tuu metsästyspaikalle ase- en kanssa metsästyskauden alka- essa.
"Hän ruokkii, seuraa, laskee, katsoo, että olot ovat kunnossa. Metsästyksessä pitää olla mo- raalia, ajatusta ja välittämistä myös tulevaisuudesta.
"Alfalinujen ampuminen ei ole sitä."

HIA SJÖBLOM

www.maaseuduntulevaisuus.fi

Lue lukulaudalta!

Maaseudun Tulevaisuuden voi nyt lukea myös lukulaudalta, joka on painetusta lehdestä tabletille sovitettu versio. Sitä voi lukea kaikilla iPad- ja Android-lukulaitteilla sekä uusimmilla iPhone-, Android- ja Windows Phone-älypuhelimilla.

Ole hyvä – kestotilaajana saat sen maksutta!

Lukulautalehden käyttö on helppoa. Menet vain lukulaitteella osoitteeseen **lukulauta.mt1.fi**

Lue lisää eduista Maaseudun Tulevaisuuden nettisivuilta. Tee uusi kestotilaus tai vaihda määräaikainen kestotilaukseksi osoitteessa www.maaseuduntulevaisuus.fi/kestotilaus tai soita 020 413 2277.

MAASEUDUN TULEVAISUUS
Suomen 2. luetuin päivälehti

Paikallistuntemus pelastaa metsästyksen tulevaisuuden

Moni metsästäjä asuu kaukana jahteusduiltaan. Liian moni tulee paikalle vasta, kun met- sästys alkaa, toteaa Suomen Luonnon- ja riistanhoitosäätiön asiamies **Heli Siitari**.
Siitari on huolissaan paikallistuntemuksen katoamisesta.
"Tässä kuviossa kokonaisuus ja kestävyys voivat jäädä jalkoi- hin. Riistanhoidollinen näkö- kulma kärsii. Vastuullisuutta ei ole varaa hukata."
"Ennen oli toisin. Metsästäjät tunsivat suot ja hetkeiköt. He tiesivät, mitä riistasa niissä on ja mikä on paikallisen riistakan- nan tila. Vastuullinen metsästä- jä seuraa koko ajan tapahtumia ja muutoksia sekä punnitsee niiden seurauksia. Toivottavasti tämä ei ole katoamassa."
Kyse ei hänen mielestään ole välinpitämättömyydestä, vaan tietämättömyydestä ja paikal- listuntemuksen puutteesta.
"Metsästyksen, riistan ja riis- tanhoidon paras asiantuntemus on nimenomaan paikallista."
Väärään suuntaan
Riistanhoito ei saa jäädä jalkoi- hin tai lapsipuolen asemaan.
"Pahimmillaan voidaan aja- tella, että metsästys on menossa väärään suuntaan. Riistanhoito ja riistan ympäristöjen hoito uhkaavat jäädä jalkoihin. Se pe- lottaa, metsäkanalintuja paljon tutkinut Siitari sanoo huolestu- neena.
"Jos kokonaisuuden ajattele- minen katoaa, seuraukset voi- vat olla huonot. Vastuullisuutta ei ole varaa hukata."
Siitari on erittäin iloinen

toimista, joita paikalliset metsästysseurat ovat tehneet metsästyksen jatkuvuuden tur- vaamiseksi. Keinoja on useita, mutta tärkeintä hänen miele- stään olisi saada ihmiset näke- mään ja ajattelemaan pitkällä aikavälillä.
"Pitää kulkea metsästys- mailla, seurata ja havainnoida muutoksia, tulla tutuksi metsän ja maaseudun kanssa ja nähdä, miten asiat vaikuttavat toisiin- sa. Tätä ei sovi yhtään vähek- syä", Siitari sanoo.
"Onneksi Suomessa kuiten- kin elää vahva erästelykulttuu- ri. Monet vanhemmat vievät lapsiaan metsiin, tutustuttavat heidät pienestä pitäen luontoon ja sen kiertokulkuun. Aina ei tarvitse saada saalista. Havain- not ja elämykset ovat vähintään

tytä arvokkaita tulevaisuuden kannalta."
Kukko vai kana?
Heli Siitari odottaa teeren met- sästyksen alkua innokkaasti. Mielellä pyörii monia kysy- myksiä, joihin vain paikalliset vastaukset ovat niitä oikeita.
"Tänä vuonna kanalintujen metsästyskausi saattaa monissa paikoissa olla aikaisempia vuosi- sia lyhyempi. Syynä tähän on heikko pesintämenestys."
Heli Siitari vetoaakin siihen, että aikuisia lintuja tulisi sääs- tää ensi vuotta varten.
"Tutustukaa omaan aluee- seenne ja sen tilanteeseen. Seur- ratkaa lintujen käyttäytymistä. Säästäkää hyvät yksilöt. Oikeat ratkaisut löytyvät paikallisesti."

HIA SJÖBLOM

Majavan padon saa purkaa vain maanomistajan luvalla

Majavat muokkaavat elinpiiri- ään mieleisekseen rakentamalla patoja. Jos padot aiheuttavat va- hinkoa maa- ja metsätaloudelle, maanomistajan luvalla ne on mahdollista purkaa.
Purkuaika on kuitenkin sään- nelty. Vahinkojen estämiseksi padon saa purkaa Lapissa 15.6. ja 15.9. välisenä aikana. Etelä- m- pänä aika on pidempi, mutta alkaa kaikkialla Suomessa 15. kesäkuuta.
Pohjois-Pohjanmaalla ja Kainuussa purku on tehtä- vä ennen syyskuun loppua. Pohjanmaalla, Etelä- ja Keski- Pohjanmaalla, Keski-Suomessa, Pohjois-Karjalassa sekä Etelä- ja Pohjois-Savossa purkuaikaa on lokakuun 15. päivään.
Muulla maassa purku on mahdollista 15.6.–31.10.
Suomen riistakeskuksen mukaan tärkeintä majavava- hinkojen ennaltaehkäisyssä on tarkkailla kannan muutoksia kesällä ja mitoittaa metsästys oikein. Majavan pyynti alkaa 20. elokuuta ja jatkuu huhtikuun loppuun.
Vuoden 2013 laskennoissa löydettiin 1376 kanadanmaja- van pesää. Niiden perusteella Riista- ja kalatalouden tutki- muslaitos (Rktl) arvioi, että Suomessa on enintään 7200 kanadanmajavaa.
Määrä on pienentynyt hie- man vuodesta 2010.
Viime vuonna kanadanma- javia metsästettiin noin 4000 yksilä.
Euroopanmajavien pesiä löy- tyi viime syksynä 844. Kannaksi Rktl arvioi noin 3000 eläintä. Metsästäjien arvion mukaan euroopnamajavakanta on jon- kin verran runsastunut.
Euroopnamajavaa saa met- sästää vain pyyntiluvilla. Viime vuoden saalis oli 214 yksilöä.
Patoaltaista on hyötyä ja haittaa
Majavien patoaltaista hyötyvät itse majavien lisäksi monet eläimet. Vesi- ja kanalinnuille syntyy arvokkaita kosteikkoja, joissa on paljon hyönteisiä. Jär- veen tai lampeen liittyvä tulva- allas on kevätkutuisten kalojen lisääntymispaikka.
Ihmiselle tyypillisiä ongel- makohteita ovat patoamalla tu- kitut tierummut tai metsäojat. Ravintopuikseen majavat kaa- tavat haapoja ja koivuja, joskus suuriaakin.
Tulva voi tappaa puronvarren puut pystyyn. Pelto voi jäädä majavan padon takia tulvan alle.

Suomen riistakeskus kehota- taan ilmoittamaan majavapados- ta paikalliselle metsästysseural- le.
Metsästäjät ja maanomistaja yhdessä voivat arvioida veden- noston hyödyt ja haitat.
Jos haitta on kohtuuton, voi- daan ryhtyä purkamaan patoa. Majavan asuttua pesää ei pää- sääntöisesti saa rikkoa.
Poikkeusluvan pesän rik- komiseen voi saada Suomen riistakeskuksesta elokuun alun ja syyskuun puolivälin välisenä aikana, Etelä-Savon alueen v. riistapäällikkö **Teemu Lam- berg** sanoo.
Pesän rikkomistarve on erittäin harvinaista, ongelmat poistuvat useimmiten majavia metsästämillä tai patoja purka- malla.

REIJO VESTERINEN